

Griffiennr. :

Not.nr. : 66.98.755/00

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 SEPTEMBER 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

1. _____, arbeider, geboren te _____ op
wonende te _____
2. _____, arbeidster, geboren te _____ op.
wonende te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°, 66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van

HOGER BEROEP :

op 25 september 2006
(bekleefden) tegen alle
her CH) volgt niet.
Deze hiërarchien

een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

door op het terrein, geleen te ten
kadaster gekend onder in
eigendom toebehorende aan en hierboven
nader geïdentificeerd

na het slopen van een bestaande annex een nieuw bijgebouw te hebben opgericht tot een bouwdiepte van ongeveer 19 meter bestaande uit deel leefruimte, een keuken, een badkamer en een toilet

te in de periode van 01.06.1998 tot 30.04.2000

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1- 1° (en § 3), 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.
2. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.
3. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 27 juni 2006 :
- de middelen en de conclusies van de eiseres tot herstel, **het college van Burgemeester en Schepenen van** met kantoren ten
in haar eis tegen de beklaagden,

6. Een regularisatievergunning werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen op 23.08.2001. Tegen deze beslissing werd geen hoger beroep aangetekend.

In het besluit wordt onder meer verwezen naar het feit dat het project voorziet in een uitbreiding van de woning met een badkamer, hal, wc en plaats voor de centrale verwarming waarbij de bouwdiepte op 19 m wordt gebracht. De woning betreft een kwalitatieve gezinswoning die een buitenruimte bezat van groter dan 30 m² die door de uitbouw wordt gereduceerd tot 15,2 m² hetgeen strijdig is met het bouwreglement. Ook de bouwdiepte mag, gelet op de perceelsdiepte, maximum 16,5 m bedragen. Door het plaatsen van het sanitair blok tussen de leefruimte en de buitenruimte worden het contact tussen beide gebroken hetgeen de leefkwaliteit van de woning sterk vermindert.

7. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat beklaagden eerste een achterbouw sloopten en vervolgens een grote bijgebouw oprichtten zonder te beschikken over enige stedenbouwkundige vergunning.

De tenlastelegging is dan ook bewezen.

Nopens de strafmaat

8. De feiten zijn in hoofde van beide beklaagden de uiting van éézelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij de straffoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De beklaagden pleegden een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust een bijgebouw op te richten. Zij dienen te beseffen dat zij zich niet zo maar boven de wet kunnen stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden.

De beklaagden beschikken anderzijds beiden over een gunstig strafrechtelijk verleden, hetgeen in hun voordeel spreekt.

In die omstandigheden dient het een geldboete te worden opgelegd, zoals hierna bepaald.

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid Sw.

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.
(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes : 40.3399)

Nopens het herstel

9. Op de terechtzitting dd. 27.06.2006 werd door het college van Burgemeester en Schepenen van _____ een nota tot herstel neergelegd waarin zij zich manifesteert als procespartij.

10. Het college van burgemeester en schepenen kan in onderliggende procedure niet als derde worden beschouwd. Aangezien de strafrechter slechts het herstel zoals bedoeld in art. 149 van het decreet van 18 mei 1999 kan bevelen indien dit door het bestuur wordt gevorderd, is dit bestuur immers geen derde ten aanzien van de herstellvordering en de procedure. Met haar herstellvordering neemt het bestuur het haar wettelijk opgedragen algemeen belang waar. Het college van burgemeester en schepenen kan zich dan ook ter terechtzitting manifesteren in haar hoedanigheid van procespartij, meer bepaald als eiseres tot herstel, zoals in casu geschiedde (in die zin, Cass. 24 februari 2004, www.cass.be).

11. Het college van burgemeester en schepenen van _____ vorderde bij beslissing van 24.12.2003 onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging het uitvoeren van volgende aanpassingswerken:

- Het achterste gedeelte van de bijgebouwen (met daarin de badkamer, hall, WC en CV) moet gesloopt worden tot een bouwdiepte van 16,5 m ;
De keuken en de woonkamer moeten herleid worden tot één grote leefruimte, die in rechtsreeks contact staat met de buitenruimte en die bovendien daglicht ontvangt via een vertikaal raam, overeenkomstig art. 40 van het algemeen bouwreglement.

Bij brief dd. 12.03.2004 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij voormelde herstellvordering en maakte zij die tot de hare, eveneens onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom.

12. De herstellvordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

13. Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

14. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR

Een dwangsom van 250 EUR per dag moet worden opgelegd nu de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen, gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden om de plaats te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale constructie ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de
wetsbepalingen zoals in de tenlastelegging hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende **BIJ VERSTEK**,

Veroordeelt de beklaagden voor
de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen ELK tot
een **GELDBOETE van (duizend frank gedeeld door 40,3399 en telkens
verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =)
VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA
ZEVENENTACHTIG (4.957,87) EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art.
40 van het Strafwetboek, de geldboetes zullen kunnen vervangen
worden door een gevangenisstraf van **TELKENS DRIE MAANDEN**.

Zegt dat de beklaagden
verplicht zijn ELK een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd
met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op **HONDERD
ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot
het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden
en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden
solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar
ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **76,64 EUR**,
meer de betekeningskosten van huidig vonnis.

Legt de veroordeelden eveneens
ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art.
71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot
wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van
11 december 2001.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING :

BEVEELT het herstel overeenkomstig de vordering van het college van
schepenen en burgemeester van waarbij de de
stedenbouwkundig inspecteur zich aansloot, meer bepaald door het
uitvoeren van volgende aanpassingswerken:

- Het achterste gedeelte van de bijgebouwen (met daarin de badkamer,
hall, WC en CV) moet gesloopt worden tot een bouwdiepte van 16,5
m;
- De keuken en de woonkamer moeten herleid worden tot één grote
leefruimte, die in rechtsreeks contact staat met de buitenruimte en die
bovendien daglicht ontvangt via een vertikaal raam, overeenkomstig
art. 40 van het algemeen bouwreglement.

en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van
gewijsde gaan van huidig vonnis.

Verklaart de vordering tot herstel uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande
elk rechtsmiddel en zonder borgstelling.

VEROORDEELT tot het betalen aan
het college van burgemeester en schepenen van de
stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een
DWANGSOM van 250 EUR per dag vertraging voor het geval dat de
veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd
uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van
burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt
uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan
verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en
uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus **gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op 26
SEPTEMBER 2006.**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier